UNIVERSITÄTS BIBLIOTHEK WUPPERTAL
BERGISCHE UNIVERSITÄT WUPPERTAL

Universitätsbibliothek Wuppertal

Theokritu eidyllia, tutesti mikra poēmata hex-kai-triakonta

Theocritus

Francofurti, 1553

||

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.
Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

urn:nbn:de:hbz:468-1-724

Visual Library

κόν. Τὺ λέ. σὺ λὲ ἄμελπε αὐτὴν. αἱ δὲ χίμβραι, οὐ μὴ σκιρτήσητε, τ᾽ συννόμα δηλονότι σβούμβαι μὴ ὀζάπος. ὅ οὐ, ἀπ᾽ κοινοῦ. ἤτουν, οὐ μὴ ὀβῆ δηλονότι ὀζάγθ᾽ ὑμῖν.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΙΣ ΤΟ εἰδύλλιον β.

Επιγράφετη δ᾽ πᾶν εἰδύλλιον, Φαρμακεύτρια, κέχρητη δὲ ὁ Θεόκριτος ἐν τούτῳ δωρίδι διαλέκτῳ. προλοιδόρει ἢ σημαίθα. Πᾶ μοι τὰ δάφναι φέρε θέσυλι, πᾶ μοι τὰ φίλτρα. Στέφον τὰν κελέβαν. στεφάνωσον τὴν κελέβιν. κελέβη δέ ἐστιν ὄνομα πόλεως. ἔστι ἢ ἡ πτήριον ξύλινον κυλικῶδες. δὶ φορεῖ ὢν ἐν πτηριοσλύπῃ, ὃς τις ἐμὴν κελέβην ἀλυβῆ δὰ μοῦνον ἀπηύρα. οἷος ἀώτω. προβάτου ἄνθει, ἀντὶ τοῦ ἐρίου. ὡς συνεργοῦντος ἢ τοῦ τὸς τὰς φαρμακείας θεραπεύετη. Ἄλλως. στεφάνωσον τὴν κελέβην, καὶ λεπτὰ τῷ ἡ ἀζαρέτῳ ἐρίῳ τοῦ προβάτου καὶ φοινίκῳ, ἤτουν καὶ κοκκίνῳ. ξύλινον ἢ πτήριον φασὶν τὴν κελέβην. ὡς ὅν ἐμὸν βαρυνεῦντα. ἵνα ὅν ἐμὸν φιλ᾽ ἄνδρα βαρύνοντά με, καταδύσομαι, ἤγουν καταπτεύσω. ἢ καταγηπτεύσω. ἐν πυρὶ καύσω τὰ ὀστᾶ συντείνοντα φαρμακα. ὥσπερ δ᾽ λείβων λέπετη μὴν ἡ ἀντὶ τοῦ πωέντων. λέπετη ἢ ἡ ἀντὶ τοῦ χεῖν ἀπλῶς, οὕτω ἡ δ᾽ θύων λέπετη μὴν ἡ ἀντὶ τοῦ τὴν πόνων ἀπαρχεσθη καὶ

τὴν τῶν παλαιῶν χρῆσιν. ὄυρι ἢ, οὐκ ἐν τῷ σφάτ]ειν
ἀλλ' ἐτίθουν, ὡς οἱ νεώτεροι, ἀλλ' ἐπὶ τὸ ἀπάρχεσθαι τῶν
πρόντων. δ' ἔρεσθαι ἢ ἐρέξειν, ἔλεγον ἐπὶ τῶν σφα
γίων. λέγεται ἢ ἀντὶ τοῦ καίειν ἁπλῶς, καὶ ἐν πυρὶ π
θέναι τι, καθὸ λέγετ] ἐνταῦθα. ἵνα κατα θήσομαι. ὁρι
κὸν ἀντὶ ἐποπτικοῦ. ὡς ἐν ἔρ, ἵνα εἰδομεν ἀμ
φω. βαρυνεῦντα, ἀντὶ τοῦ βαρύνοντα. μέλλων ἀντὶ ἐνε
στῶς. οὕτω καὶ συνεφώνει ἔρ μέτρῳ, βραχὺ ἔχων δ'
ῥύ. τὰ γὰρ ἀπὸ τοῦ ὑνεῶ ῥήματα, ἐπὶ τὸ μέλλοντος ἀεὶ
βραχὺ δ' χρόνον ἔχουσιν. οἷον, κείνω, κεινῶ, οὐρόνω,
οὐρυνῶ, πλατύνω, πλατυνῶ. Ἀῤῥαξεν. ἔκρυσεν. ἀ
ραίρω, δι' ἑνὸς ρ, οἱ ποιηταὶ δ' ὅτε ἔχουσι χρείαν ἐκ
τεῖναι δ' ἀ, καὶ ἕτερ] ῥ προσιθέασιν αὐτῷ, καὶ ἐν τῷ πρα
γματικῷ ἐκκλίνοντες, δ' κοινὸν ἄῤῥαρον λέγουσι, τῇ
προσθήκῃ τοῦ ῥ τὴν ἀρχὴν ἄυξοντες. Παλαίσραν. πα
λαίσρα ὁ τόπος ἔνθα παλαίουσι, καὶ αὐτὴ ἡ πάλη. ἐν
ταῦθα ἢ ἐν τοῦ προτέρου λέγετ] σημαινομένου. Ἀλλὰ
σελήνα. Πίνδαρος φησὶν ἐν τοῖς κεχωρισμένοις τῶν
ἐρωμένων, ὅτι τῶν ἐρασῶν οἱ μὲν ἄνδρες εὔχονται δὲ
ἥλιον, αἱ δὲ γυναῖκες σελήνην. Ἄλλως. τὰς ἔρωτ
κατεχομένας τὴν σελήνην μετακαλεῖσθ] σύνηθες,
ὡς καὶ εὐειδίας ποιεῖ, φαίδραν πράττουσαν ἐν ἔρ
καλυμένῳ ἱππολύτῳ. καὶ ἀ τὶ ἢ ἐν τοῦ ἔπραττον, ἔνι
οι φασὶν, ὅτι ἐπὶ τὴν σελήνην ἔβλεπον ἡ νύξ. λέγ ἢ τοῖς κλε
πτομένοις ἔρωσι σιγῆσ καὶ νυκτός. Μέναν δρος, ὦ νύξ,

σοὶ

σοὶ δὲ δεῖ πολεῖς ἀφοδεύτης. ἢ ὅπ ὁ σελήνη περὶ
ἐρωτικὴν τινὰ γεγοσήκε, πρὸς ἃς τοῖς αὐτοῖς πάθεσι
θεὶ κεχρημένοις συμπροάγει. ἢ ὅπ διάπυρος ὁ θεὸς, πᾶν
ὁ τόδε πάθος ποιεῖ. Τὶν γὰρ πατείσομαι. σοὶ δὲ ῥωτι
καλὸν ὕμνον προσυμνήσω ὦ σελήνη. Τᾷ χθονίᾳ δ' ἑκάτᾳ.
τᾷ. τὴν ἑκάτην χθονίαν φασὶ θεὸν ἢ νυκτέρων
πρύτανιν, καθὰ ὁ σόφων. ἥραν μὶ χθεῖσαν δὶ γεννᾶ
σαι πρόθεν. ὄνομα δὲ αὐτῇ θέσθαι ἄγγελον. παν
τὴν ἢ μετὰ τὴν γένεσιν, ὑπὸ τοῖς νύμφαις δεθῆφασὶ
ναι πρὰ τὸ δεῦρο τρέφεσθαι, αὐξυνθεῖσαν ἢ, κλεῖσαι δ' σ' ἔστιν
ἕξας μύρον, ὦ δ' πρόσωπον αὐτᾶ ἅδον ἦν χρίσμον ἢ ρε
δοῦσαι θυρώτᾳ τῇ φοίνικος θυγατρὶ, ἀιδομένην τὴν
ἥραν ὁ ἐφορμῆσαι βολομένην αὐτὴν κολάσαι, τὴ
νικαῦτα μὲν ῥοπῶν, εἰς γυναικὸς περκεῖας οἶκον
καὶ αφυπῆν. ἐκεῖθεν ἢ πρὸς ἄνδρας νεκρὸν φέροντας.
ὅθεν τὴν μὲν ἥραν ἀπεστῆναι, ὃν ἢ δὲ τὸ καθαρεῖν κε καθεί
λεῦσαι ἀναλαβόντας καθάρσια. ἐκείνοις δὲ ἐιδὶ τὴν ῥεῦ
χρυσίαν λίμνην ἀπαγαγόντας ἀπνίσαι. ὅθεν τὴν πεὶ
θεὸν ἀπεκεκληρωθῆναι τοῖς πενεῶσι, καὶ κατὰ χθονίαν κα
φασίν. Ἄλλως. Τῇ δ' ἡμῆζι μὶ χθεῖς ὀζεὶ, πεκνοῖ ἑ ἔαρ
κὰ τὴν, ὀζὰ φέρουσαν ἰσχύϊ ἢ μεπέθει. ἢν ὑπὸ γῆν πτμνοις.
φθῆναι ὑπὸ τ' παῖδος, πρὸς πεῖσφόνησ ἀναλῆπτησιν.
ὁ νῦν, ἄρτεμις καλεῖται, ἢ φύλαξ, ἢ δαδοῦχος, ἢ
φωσφόρος, ἢ χθονία. Τὰν, ἢ σκύλακες. δὲ τ' σκύ
λακας ἐκφέρεσθαι δεῖπνα τῇ ἑκάτῃ. Λεῦσοφάνησ

ἐν λαταλεῦσι. Τί ᾖ κυνίδιον λεπρὸν λευκὸν ἐπρίω τῇ θεᾷ εἰς τὰς θυσίας. Ἄλλως. Σκύλακες τὰ μικρὰ τῶν κυνῶν. ἀποκορεστικὸν δὲ ὁ σκύλαξ. ἐνταῦθα δὲ σκύλακες, ἀντὶ τοῦ κύνες. τὴν ἑκάτην φασὶ, τὴν αὐτὴν εἶναι τῇ περσεφόνῃ. τὴν ἑκάτην δὲ καὶ τὴν σελήνην καλεῖτε, ὡς νυκτοδινάσι θεᾶσι, καὶ τὰ καλὰ τὴν νύκτα πρατόμενα ἐφορώσας. Ἀνάτ' ἀείαι. ἀείαι, οἱ τάφοι. πρὸς δ' ἐνκείσθω τῇ γῇ. ἢ πρὸς τὴν δυσχερομένην τοῖς νεκροῖς ἔργον. ἄγον γῆν. ἄδειν ἰδρῶ. Ἑκάτα σαωτῆρ. ἢ ἢ οὐκ ἄνδρας ἀπωτέλασφεν, ἢ δ' δᾶ ὠθεῖται κόν, πλουτέλαστε ἢ ἀντὶ τοῦ πολεμικέ. ἵν' ἐγκυρεῖται ἢ δαΐσι. τουτέστιν ἢ μάχῃ. ἢ προσωτελάζουσα ταῖς δαΐσι, τουτέστι φωσφόρος. ἐπεὶ ἢ αὐτὴ ἐστι τῇ σελήνῃ. Ἄλλως. Νεκύων ἀνάτ' ἀείαι. ἄγον δὲ τῶν μνημάτων, καὶ τὸ μέλανος ἄιμμορι τοῦ νεκρῶν. σαωτῆρ ἢ, σφόδρα τῶν πάζουσα ἢ ἐς τέλος ἄμμιν ὀρθῶς ἄγον μέχρι τέλους πραμένε. Τὰς μαπίας ταύτας τριοῦσα χείρασ οὐλὲν οὔτε τοῦ μαγῶν τοῦ κίρκης, οὐδὲν οὔτε τοῦ μαγῶν τοῦ μηδείας. οὔτε τοῦ μαγῶν τοῦ ξανθῆς περιμήδης. Μήτε τι κίρκης. ἔτι ἢ νῦν ἐν τῷ σελαναίῳ ὄρφ, ὄρμους δεικνύουσι τοῦ μηδείας, ἢ κίρκης, ἐν οἷσ ἐκόπτον τὰ φάρμακα. Πορίμηδας. αὐτή ἐστιν ἡ πρὸ Ὁμήρου ἀγαμήδη λεγομένη, ἢ τόσα φάρμακα εἶδεν. ὅσα φέφυκε γαῖα χθών. Ἰυγξ ἕλκε τὸ πῆνον ἐμόν. Ἰυγξ, ὄρνεον ἀφροδίσιον, ὃ καὶ φίλτρον κίνδυνον συνδρομὸν ἔχουσι πρὸς τὰς μειξίας. λέγουσι δὲ

ἀ αὐδὴν δὲ ἔρωτα ἀπὸ τῆς ἐνόνρος ζῴου ἴυγγα, ὡς φησὶ
Πίνδαρος, καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζῴων μορίῳ, μέ-
γιστον πίννησι αὐδὴ λέγων, ἡ κινάδος. ἡ πρὸς ἑωμαίοις σε-
σοπυγὶς καλουμένη, δι' ὃ πάντα χοῦ ῥέφη ἢ λυπή-
ζει δὲ αὐχένα, ἢ τὴν πυγήν. ἢ τὴν ἴυγγα, ὡς φησι καλ-
λίμαχος, ἠχοῦς θυγατέρα. Φαρμακεύειν δὲ δία ὅπως
ἂν αὐτῇ μιχθῇ. ὅθεν ἀπὸ ἥρας εἰς ὀρνιθάριον αὐτὴν
μεταβαλεῖν, καὶ συνεργεῖν τοῖς φαρμακείαις. Ἄλλως.
Ἰυγξ ἕλκε. Ἰυγξ, ἡ λεγομένη σφοσπυρίς. ἣν φασὶν ἐν
τῇ φύσει ἔχειν ἐρωτικήν τινα πθώ. ἀφ' ἧς καὶ πάντα ἁ
πλῶς τὰ εἰς φιλίαν κινοῦντα χάρμακα, ἴυγγας λέ
γουσι, καὶ τὰ ἐπαγωγὰ ἁπλῶς καὶ χαρίεντα, καὶ τὰ μετα
φορικῶν. ἐνταῦθα δὲ ἴσως τὴν σφοσπυρίδα λέγει, ἣν ἐν κα
τασκευῇ τινὶ ἡ σιμαίθα ἔχει, ταῦτα ἐπάδει. Ἄλφι
τά μοι πρῶτον πυρὶ τάκετε ὡς τὸ μαγνυσσῶν ἄλφιτα
θυσσῶν. ταῦτα δὲ θηλήματα ἔλεγον. τάκετε δὲ, τύφε
τε, θυμιᾶτε, ἀπὸ τοῦ πυρὸς ἀναλίσκετε. γράφετε ἐπ
ἀκάετον, ῥόμβῳ δὲ ὃν οἱ ἀτλικοὶ κόρυμβον καλοῦσι,
πρόσον τέλφος δίνι ἀριθμὸς ὁ ζεῖς, ἀρχὴ ὢν, καὶ μέση
καὶ τέλος. καὶ δὶς φύσει ζίγνος. δὲ τάκετε, ὦ κηρόν,
καὶ χιόνος, καὶ τὸ ῥιοῦ πῶν λέπται, τὸ κατ' ὀλίγον ἀ
ναλισκομένων. ἐνταῦθα λέ ἀπόλῶσι, ἀντὶ τοῦ ἀναλί
σκει, καὶ φθείρεται. Πᾶ τὰς φένας. πῖ ἔχεις δὲ νοῦν
ἐκτεπισμένον. ὄντως ἐστὶ λυρά, καὶ σοὶ τέλωσι κέν
μαι. Δέλφισ ἐμ' αὐίασιν. ἤγουν, ἐλύπησε. καὶ ἐγὼ

κατὰ τὸ Δάφνιδος δάφνιν καίω. ὡς λακήσει μέγαλως πυρακτωθεῖσα, καὶ ὀξαίφνης ἀναφθήσεται, καὶ οὐδὲ τέφραν εἴδομεν αὐτῆς, οὕτως καὶ ὁ δέλεαρ ἐν τῇ φλογὶ τοῦ ἔρωτος τήκοιτο. Σάρκ' ἀμαθύνοι. ἀμαθυνοποιήσας, ἀφανίσοι. ἀμαθὲς τὴν κόνις. Ὡς τοῦτον δὲ καρὸν ἐγὼ μὲν δ' αἱμονι πάκω. καθὰ μὲν ἀπαθὴς τύχοι ἐγὼ τοῦτον δὲ κηρὸν ἀναλίσκω, οὕτως εἴθε διαῤῥέοιτο θυθὶς καὶ οὐκ εἰς ἀναβολὰς ἐστὸ τὸ ἔρωτος ὁ μύνδος δέλεαρ. μὲν δαίμονι ὦ, τῇ σε λύνῃ ἢ τῷ δὲ ἔρωτι, ἢ τῷ δὲ ἑαυτοῦ δαίμονι, ὡς Μένανδρός φησι. Δαίμων ἀνδρὶ πιστεύεται θυθὶς γινομένω, πειθόμενον δ' Σωκράτους δαιμόνιον. δ' δὲ μύνδος, ἀπὸ τόπου. μύνδος ἡ ἄρκαδία ἐστί, ἔνθα ἦν ὁ νεανίας. οἱ δὲ, καρίας φασὶ δὲ μύνδον. Χ' ὡς δινεῖθ' ὅδε ῥόμβος. καὶ καθὰ στρέφεται οὗτος ὁ χαλκεῖος τροχὸς ὀξὺ ἀφορμῆς, οὕτως ἐκεῖνος στρέφοιτο πρὸς τὰς ἐμαῖς θύραις. Νῦν θυσῶ τὰ πίτυρα, τὸ δ' ἄρτεμι. θυσῶ, πυκνὰ θύσω. ἣν δὲ πρὸ τούτου κάτιω ἐκάλεσι, ταύτην νῦν ἄρτεμιν λέγει, ὀφείλω δ' ὑπομεῖναι τινὰ κοινωνίαν παῖς θεαῖς. Κινήσαις ῥ' ἀδάμαντα. ἢ νὲς ἀδάμαντα δὲ λίθον, ἢ δὲ ἀδάμαντα σίδηρον. βέλτιον δὲ δὲ ἀδάμαντα, ἤγουν δὲ πολύτιμα λέγειν, καθὸ σκληρὸς καὶ ἀδάμας. ταῦτα δὲ ἀναφέρει ἐωθὲ δὲ λέλεισται, ὡς φησὶ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ δύνα, καὶ εἴ τι πρὸς τέρεμνον ἔχει τὸ σώματος. Ἄλλως. καὶ εἴ τι πρὸς ἀσφαλὲς ἄλλο. καὶ εἴ τις ἔστιν ἐν τῷ ἄδη ἄνδα

μας,

μασ, σκληρότερος ὢν δηλονότι τ πρὸ ἡμῖν ἀσάμαν
τος. Ὁ καὶ ἀμηδεμίαν μὴ χανὴν μαλάττεσθι δυνάμε
νος, ἢ ὅστε κινήσεις ἄν, ἀντὶ τ μαλάξεως. Ὁ εἶπε πρ
ὸς φαλὲς ἄλλο. ἤγουν σκληρὸν Ὁ μὴ δυνάμενον μα
λάττεσθι. ἄρτεμις δὲ, ἡ αὐτὴ τῇ σελήνῃ. θέσυλι δὲ
κύνες ἄμμιν. πρὸς τὴν παιδίσκην φησὶ τεκμαιρο
μένη ὡς ἐκ τῶν ὀργῶν θεοῦ κατὰ τὰς ζιόδους
πεφηνίας. δὸ πρὸς ἄσει καθόσον τάχος ἔ χαλ
κομαὶ ἠχῶν. ὅτι οὐκ ἔλαθεν αὐτὴν φανεῖσα. Α θεὸς
ἐν ζιόδοις ἱδρύσαν. ἱδρύσαν τὴν ἑκάστην ἐν τοῖς ζιόδοις, ὅ
τι ὅ τ καθαρμάτων Ὁ μιασμάτων ἢ θεός. ἔνιοι δέ
φασι, φοβούμενος θεὸν ἀόλον, ἢ δὸς παῖδα αὐτὴν τεκνῶ
σαι, ἢ ὑπὸ τ μηδὲς εἰς ζιόδον αὐτὴν ἐρρίφθαι. τῶν δὲ
φέρητος βακόλων ἀνελκομένων ἢ ἀναλαμβανομέ
νων ἐκθρέψαι. δὸ πρὸς τὰς ζιόδους ἱδρᾶσθαι θεοῦ νομι
σθῆναι. ἱδρύσαν τὸ δὲ αὐτὴν ἢ πρὸ τῶν θυρῶν ὡς φησιν
ἀπολλ. Δέσποινα ἑκάστη, τ βασιλείων πρόδρο
μος μελάθρων. Ἔτι τὸ χαλκεῖον ὡς τάχος ἄχει. ὅμοιο
χαλκὸν ἐπεῖδον, ἐν τοῖς ἐλλείψεσι τ σελήνης, ἢ ἐν
τοῖς καρχομένοις, ἐπειδὴ ἐνομίζετο καθαρὸς εἶναι
καὶ ἀπελασικὸς τ μιασμάτων. δὸ πρὸς τὰ
ἐν ἀφοσίωσιν ἢ ἀπὸ κάθαρσιν αὐτῷ ἐχρῶντο, ὡς φησι
Ὁ Απολλόδωρος ἐν τῷ περὶ θεῶν. ὅ ἄχει, ἀντὶ τ ἠχεῖ
φι, κρούει, ἐπεὶ ὁ τ χαλκοῦ ἦχος οἰκεῖος τοῖς καρχε
μένοις. φησὶν Απολλόδωρος ἀθήνησι ὅν ἱδροφάντην

τ κόρης καλαμένης, κρούειν δ καλούμενον ἡχῆ
ον ἢ πρὸ λάκωσι βασιλέως ἀπθανόντος, εἰώθασι κρού
ειν λέβητα. Ος με τὰ λαμναν ὅς με τὴν ἀθλίαν ἀντὶ
τ κατάσασιν ἔχειν γαμικός. ἐπρίησεν ἐν ἀγυνῇ ἄ
σημνον. δ ἡμῶν, ἀντὶ τ ἐν, ἐκ τ ἐμμῶν γίνεται,
ἐκβολῇ τ πρώτου, τ ζοπῇ τ εἰς ἡ. καὶ ἀπκοπῇ τ
αἰ δφθόγγου, ἡμῶν. Θαυμαστὸν πόκα θαυμάζα φαντὶ ἐν
δίκα. Θησεὺς ἁρπάσας ἀριάδνην τὴν μίνωος, καὶ ἀ
παράσας εἰς δίαν, τὴν νῦν καλαμένην νάξον, κατὰ δ
ονύσου βούλησιν, λήθῃ τινὶ χρησάμενος, ἀπέλιπεν αὐ
τὴν καθεύδουσαν. πολλαὶ δ ἐ εἰσὶ νῆσοι δίαι κα
λουμένναι. ἥτε πρὸ τ κρήτης, ἐν ἡ οὐκ εἰκὸς μόνῃ συμ
βῆναι τὰ περὶ τὴν ἀριάδνην, ἡ μετονομασθεῖσα νάξος.
ἡ ἡ περὶ μῆλον, ἡ ἡ περὶ ἄμοργον, ἡ ἡ τ κέω χερρό
νησος, ἡ ἡ πελοννήσου. Ἱππομανὲς φυτόν ὅτι. Ο μὲν
θεόκριτός φησι φυσὶν δ ἱππομανές. οἱ δὲ περὶ
τροῖζῆν πλοπεράμενες, οὐ φασι φυσὶν ἐν, ἀλλὰ δὲ
ἀπτικομένοις πώλοις ἔχειν τι σαρκίον φυόμενον δ
τ μετώπου πλοῦσες, ἐλατίον ἰχάδος, ὃ καλεῖτο ἱπ
πομανές. ἀπζώγασι δ αὐτ ἀπλείχασιν βοῦς αἱ
ἵπποι. ἢ εἰ δὲ πίκασι, φιλοσοργοῦσι τὰ ἔκγονα.
εἰ δ μὴ, ἀπεχθαίρασι, καὶ οὐ προσίενται. δ δ φυσι
κῶς ἂν συμβαλλεσθῇ πρὸς φιλοσοργίαν, οἱ ἱππο
φοροῦσιν αὐτὸ ἡ αἱ φαρμακίδες χρῶνται αὐτῷ
πρὸς τὰ φίλτρα. φασὶ δ ὅτι εἰ ἅψοιντο δ ὀσμῆς αἱ

ἵπποι

ἵππωνοι, ἐκμαίνονται πρὸς δ' ἔχοντα αὐδ'. διὸ καὶ ὄυρες
μέμνηται τοῦ ἱππομανοῦς. ὅπερ Ἀριστοτέλης πρὸς τὰ φίλ
τρα, ὡς φησιν Ἀριστοτέλης καὶ Θεόφραστος. Ἀλλως.
Κρατεύας φησὶ δ' φυδὲν ἔχειν καρπὸν ὡς σικυοῦ ἄ
γριον, μελάντερον δὲ δ' φύλλον ὥσπερ μήκωνος ἀ
κανθῶδες. οὐ μέν τοι προστίθησιν, εἰ πρὸς φίλτρα
συμβάλλεται, ἢ συμμάχεται. ἴσως φυδὲν αὐδ' ἔφη ὁ
Θεόκριτος, οἱονεὶ φῦμα ἀπὸ τοῦ φύεσθαι ἐν τοῖς πώλοις,
ὡς φησιν Ἀριστοτέλης. λέγεται καὶ Ἀρχίλοχος δ' φῦ
μα φυτὸν ἐσθλὸν ἄλλην οἶδα τριούτου φυτοῖς εἰκα
σιν. ἀντὶ τοῦ, φύμαρος. ὁ νοῦς. φυτὸν ὅτι πᾶς ἄρ
κασιν ἱππομανές. τῷ τούτῳ πᾶσαι αἱ πῶλοι μαί
νονται. καθ' ἃ τὰ ὄρη, καὶ αἱ παρθένοι ἵππωνοι. οὕτω ὥσπερ ἐ
φερμηνευτικὸν ἐπάγεται τὸ ἱππομανές. οὐ δεικνύει τί
να μανίαν λέγει μαίνεσθαι ἐπ' αὐτοῖς τὰς ἵππους καὶ τὰς
πόλεις. ἴσως ἕλκει αὐδ' ταύτας ἐφ' ἑαυδ', Θ ἔνθου
σιᾶν ποιεῖ, ὡδὶ τὴν αὐτοῦ ζήτησιν ὀσφρώμενον. Ὡς
καὶ δέλφιν. οὕτω Θ δ' ν δέλφιν ἴδοιμι μαινόμενον
δηλονότι, Θ εἰς τόδε δ' οἴκημα εἴθε ἔλθοι ἐκ τῆς λι-
παρᾶς παλαίστρας. λιπαρὰν δὲ λέγει παλαί
στραν, ἐπεὶ οἱ παλαίοντες, ἐλαίῳ πρότερον ἠλείφου
το, εἶτα ἐπάλαιον Θ τοῦ τ' ἀπὸ τᾶς χλαίνας δ' κρά
σπεδον. οὕτω δ' μέρος τοῦ ἄκρου δὴ ἑαυτοῦ χλαίνης δη
λονότι ἀπέβαλλεν, ὃ ἐγὼ νῦν ξαίνουσα καταβάλλω
ἐν τῷ πρὶν τῷ ἀγρίῳ, ἤγουν τῷ δρασκείῳ. ὅπερ,

ἢ ἄκοντα ἐλθεῖν ἀναγκάσει. κράσπεδον, δ' ἄκρον τ κάτω μέρους τ ἐνδύματος. ἐνταῦθα δὲ κράσπεδον λέγει, ἀντὶ τοῦ μέρους τοῦ κρασπέδου. αἴ, αἴ ἔρως ἀνιερέ. φεῦ φεῦ, ὦ ἔρως ἀλγεινέ. δῆτί μοι δ' μέλαν αἷμα πᾶν ἐκπέπωκας, ἐμφύσας με, ἢ ἤδυν καὶ ἀχῶν με ὡς δὲ ἄλλα λιμνῆτις. βλέλλα. αἱ βλέλλαι ἐν λίμναις γίγνονται ἢ ἐν ταμοῖς. προσαγόμαι δὲ, δ' αἷμα ἐκθηλάζουσι. εἴρηται ἡ βδέλλα, πᾶσ' δ' βδέλλῃν, ὅ δὴν δξαμέλγῃν δ' αἷμα. δ' τ' ἀμέλγῃν, ἀτ' τι καὶ βδέλλῃν λέγοιεν. νίκανδρος. καὶ βυνεβδέλμαι ἐὸν πλήθος. σαῦραν τοι ζιτᾶσα. τὴν κοινῶς λεγομένην χλωροσαῦραν. ἀλγῦσα τ' ἢ ἐνθυμουμένη, δ' δῆ σαῦρασ πδ' ὑπὸ χνεῖτ αὐτῶ ἄυειον δώσῃν. ἔστι δὲ αὕτη δυχρέστ, ἤ τις ἀπὸ κατανθεῖσα ἢ ξυρανθεῖσα ἢ βρυζιβεῖσα, βρ ἀλφίτου δ' δοται. μεμύθευτ οὖν, ὡσ καὶ αὐτῶν φίλτρων ἔστιν ἔν. τὰ θρόνα. θρόνα θεσσαλοὶ μὴ, τὰ πεποικιλμένα ζῶα. κύπριοι ἢ, τὰ ἀνθινὰ ἱμάτια. ἀπωλοὶ δὲ φάρμακα, ὥσ φησι κλείταρχος. ὅμηρος δὲ τὰ ῥόδα πᾶσ' δ' ἄνω θορεῖν ἐκ τ γῆσ. δ', φλιᾶς, γράφεται ἢ φιλίασ. τοῦτέστι πρὸς φιλίαν. ἢ ασ ἔτι καὶ νῦν ἐκ θυμοῦ δέδεμαι. ἤδυν, ἐκδέδεμαι. ἐκκρεμῆς εἰμί. τοῦτέστι τῇ ψυχῇ. αὐδ' σ δὲ, οὐδεμίαν φοντίδα ποιοῦταί μου. ἐπφθύζουσα. ἐπιθυρίζουσα, ἢ σύχωσ ἐπάδουσα. τίσ μοι κακὸν ἄγαγε θεῶν, ἤδυν, προὐξένησεν. ἡνθ' ἀ τῶ ὑ-

βούλοιο

βούλοιο καναφόρος. ἄρχετε νυμφεῖοι ὅπως ἐνέπεσεν
εἰς ὃν ἔρωτα. φησὶ δὲ οὕτως. ἦλθεν ἡ τοῦ βοιβοῦλου θυ
γάτηρ ἀναξὼ καὶ κανηφοροῦσα τῇ ἀρτέμιδι, καὶ πομπὴν
ἄγουσα τῇ θεῷ. εἰσῴδασε δὲ τῇ ἀρτέμιδι, κανηφορεῖν
αὐμέλλουσαι γαμεῖοι, ὡδὲ ἀφοσιώσει τὴν παρθενίας, ἵ
να μὴ νεμεσηθῶσιν ἐπ' αὐτὴν. τὰ δὲ μυστήρια ταῦτα, ἃ
θηνῆσι πολιτεύονται. ἐκανηφόρουν δὲ τῇ ἀρτέμιδι,
αὐ ὥραν ἔχουσα γάμου, ὥστε περὶ ἀπολογούμενα περὶ
τὴν παρθενίας τῇ θεῷ, ἵνα μὴ ὀργισθῇ αὐταῖς μελλού
σαις ἀποιτὴν φθείρεσθαι. καὶ πρὸς Μενάνδρου. Αἰκυῖ
σκουσαι καλεῖσθε τὴν ἄρτεμιν ἀξιοῦσθαι συγγνώμης,
ὅτι δυεκορήθητε. Ἄλλως. ὁ νοῦς. νυνὶ δὲ τοῦ βοιβοῦλου.
ἦλθεν ἡ ἀναξὼ ἡ τοῦ βοιβοῦλου ἡμῖν θυγάτηρ δηλονότι
ἡ κανηφόρος, εἰς δὲ ἄλσος τῆς ἀρτέμιδος. ἤτοι εἰς δὲ
τέμενος τῆς ἀρτέμιδος. εἰς ὃν ἀνατεθειμένον αὐτῇ τό
πον. ἄλσος δὲ λέγει αὐδὲν, ὡς δενδρῶδη ὄντα. τὰς δὲ
πόκα. Ταύτῃ δὴ τῇ ἀναξοῖ δηλονότι, πρὸς ἀμὴν καὶ
ἄλλα θεία θυεπόμπευε πεισαδόν. ἤγουν, κατὰ
κυκλικὴν στάσιν, κύκλωθεν. ἐζωγραφημένα δὲ ταῦτα
ὡς ἔοικεν ἐπεμπύερ. ἐν αὐρῖς δὲ λέαινα, ἐπόμπευε.
Ἀ Καὶ μ' ἀθυχαείλα. καί με ἡ τροφὸς τοῦ θοχαείλου
ἡ ἀπὸ τῆς θράκης ἡ μακαρῖτις. ἐτελεύτησε γὰρ ὃν
βίον δηλονότι, ἀγχίθυρος, ἐπιδρήματικῶς ἀντὶ τοῦ
πλησίον ναίοις ἢ οἰκοῦσα. κατεύξατο. τουτέστιν,
ὅρκους μοι ἐπέθηκε. πρὸς θεῶν λέγουσα, μὴ τοιαῦτά

ζυναικέτδυσεν ὥστε ἀπελθεῖν με θεάσασθῃ τὴν πομπήν. Εγὼ δέ οἱ ἀμεγάλοιτος. ἐγὼ δὲ αὐτῇ, ἡ μεγάλως δυσυχήσω, ἠκολούθουν. οἷος γὰρ οὐ μόνον ὁ ὄλεθρος ⊕ θάνατος, ἀλλὰ καὶ πᾶν δεινόν. ὅτι δὲ λέγει ὅτι ἐπείθη προσελθεῖν ἐστὶ τὴν θέαν. ⊥ Ηθη δ' ἐυσέβ. ἤτοι, ὄυσα, ὅ ἐυσέβ ἀπὸ τ ἐοῦσα γίνεται. κατὰ δὲ μέσον τ ὁδοῦ τ πλατείας, ἐκεῖ ὅπου εἰσὶ τὰ οἰκήματα τοῦ λύκωνος, εἶδον δὲν δέλφιν, καὶ δὲν δυσάμιππον ὁμοῦ πορευομένου σ. φύρισ δὲ ἦν γενειὰς μὴ ξανθοτέρα ἐλιχρύσου. σκῆπτρα δὲ λαμπρὰ κατὰ πολὺ πλέον ἢ σκῆπτρος τ στεφάνης δηλονότι, ἢ δ' φῶς. ⊥ Ξυσίδα. Ξυσὶς, χιτὼν ἐκεῖνον τὸ ἔνδυμα περικιλμένον. Αλλως. περιβόλαιον λεπτὸν ᾧ χρῶνται καὶ οἱ ἀρματηλάται. ἐιρηται δὴ, ἀπὸ τ δὲν χοῦν ξύεσθῃ, ἢ ὡς ἕτεροι, ἀπὸ τ ξύειν δὲν χρῶτα. Ος ἀπὸ γυμνασίου. καθὰ ἀπὸ τ παλαίστρας ἐξελθοῦσιν ἀθτίκα τότε καλὸν πόνον λιπαροῦσι. τοτέ σι, ὅτ' γεννάδας ἀγῶνας τ πάλης λιπαροῦσιν. Καὶ οὐ κέλω πομπᾶς. ⊕ οὐδαμῶς οὔτε τ πομπῶν ἐκείνης ἀπθησιν ἔχον, οὐδὲ ὅπως εἰς δὲν οἶκον ἐπαιέστρεφα ὅτι γὰρ ὁμοῦ, δ' πάλιν ἀπῆνθον ἔγνων. ⊥ Αλλαί με τίσ. ἀλλὰ πυρώδης τίς με νόσος, ρυτέσι πυρεδ'ς, ἐδαπάνησεν. ἢ ἐξαλαί παξε, δέφθειρεν, ἐκδ'ς φονίδος καὶ γνώμησ ἐκίνησε. γραφεται καὶ ἐξάλαξεν, ἵν' ἢ, ἐξήλησε. Αλλως. Αλλάπαθα πρὸ ἀτικοῖς τὰ κενώματα. καὶ λαί παθος βοτάνη τίσ κενωτική. κείμην δ' ἐν κλιν

τῆει,

τῆει. καὶ ἐκείμην ἐν τῇ κλίνῃ ἐπὶ δέκα ἡμέρας καὶ νύκτας, καὶ δ' σαδμὰ μὲ ὅμοιον ἐπέιθο καταπλὺθα τῶ, τοῦ κοινῶς λεγομένω χρυσοξύλω. Ἐ Πολλαχοῦ θαυτῶ. χλωρὸς, ἢ ξανθός. θαύτος γὰρ ὅτι ξύλόν τι ὃ καλεῖτι σκυθάειον. ἤγουν σκυθικὸν ξύλον, ὥς φησι καὶ Ἀπφώ. τοῦτο δὲ τὰ ἔεια βάπτοσι, Ἐ πριοῦσι μὲ λινα, καὶ τὰς ζίχας ξαινθίζουσιν. ἔστι δὲ τὸ ἡμῖν λεγόμενον χρυσόξυλον. ἀσκλεπιάδης δὲ, φυτόν τι χλωρὸν, ὅθεν καὶ τὴν θαυτίαν πρὸς τὰ ἐπώπια. βαπτεθὴ δὲ ἐκ παυτῆς, τὰ κροκοφόρα. Ἐ Ὅσ' ἔτ' ἦς Ἐ λέρμα. Ὅσ' ἄκμὴν εἰσὶν ὑπόλοιπα, Ἐ εἰς τίνος γραίας δόμον οὐκ ἀπῆλθον, ἥτις ἐπωδαῖς ἠπίστατο χεῖθαι. ἀλλ' οὐ δεμία ἦν ἀναπνοὴ, οὐδ' ἐκδιζόμὶν τὸ ἔρωτος. καὶ ὁ χρόνος διήρχθο ξέων. Χ' ὥτω τὰ δύλα. καὶ ὅτὶν δ' μὲ ζόπνὸ τὸ πραγμαρτὸ ἔχοντος δηλονότι, ἔλεξα τὴν ἀλήθειαν τῇ ἐμῇ δύλῃ, ὅυτωσι εἰπῦσα. εἶα ἄπε ὦ θέσυ λίμοι Ἑνόησον, τὶνὰ μηχανὴν ἔξδυρε, ἕνεκα τὸ χαλεπῶς μὲ καὶ βαρείας νόσε, ὅτι με ὁ ἔρως τὸ μυνδὶ ὸ πλὰ βαρύνει. ἀλλὰ ἀπλδοῦς πρὸς τὴν παλαίστραν τὸ πμαπτὸ, σκόπισον. ἐκεῖ ἢν ἀναστρέφετι Ἐ ἐκεῖ αὐτὸς ἡλὺ καθέζεθι. φράζεόμεθ. Συνεχὸς Ἑ καλεῖτι τὴν σελήνην. ἢ ὡς βυθρὸν πρὸς τὰς μαπίας, ἢ ὡς καὶ αὐτὴν ἐραθεῖσαν ἐνθυμίωνος. Κἠπί κε νιν ἐ ωφὸ ἂν αὐξὶν μόνον ὄν τα ἴδησ κεχωρισμένον δηλονότι τὰ ἄλλων, ἥσυχα ἤγεν ἡσύχως νεῦσον, καὶ εἰ τὶ ὁ

πνεσμαίθα σι καλεῖ, ȣ ὀλίγησον αὐȣ ὥστε. ȣ ἡσύ
χα. μόνας πρεσξωνεν, ἵνα ἡ ἀντὶ τȣ ἡσύχως, ἄγνο
εῖ ὅλα τὰ εἰσά ὀυλέτρα πληθωτικά, ἀντὶ ῥήμα
τῶν πολλάκις λαμβάνεται. οἷον φίλα ἀντὶ τȣ
φίλως. ȣ ὅσα, ἀντὶ τȣ ὁσίως. Ὡσ ἐφαίμαν. Οὕτως
ἔφην, ἀυτῇ δηλονότι τῇ δουλῇ. Αλ' ἦλθεν. αὐτὴ δὲ
ἀπῆλθε ȣ ἤγαγεν ȣν δύο φῶς δέλφειν δηλονότι εἰσ
ȣν ἐμὸν οἶκον. Εγὼ λέμιν ὡσ ἐνόησα. ἐγὼ ȣ ὡσ εἶδον
αὐȣν ἤδη τὴν φλιὰν ἢ θύρασ τρεμεβόμενον,
ἤγουν τρεβαίνοντα πολὶ ἐλαφρῶ, πολέον χιόνȣ ἅ
πασα ἐψυχράνθη. Ἰδρῶσ δὲ κοχύεσκε. κατέρεχε.
κατεφέρετο ȣ δαψιλῶσ ἔῤῥει, ὁμοίως ȣ κατ' ἴσον
τοῖσ καθύγροισ δρόσοισ. κόχοσ ὁ δαψιλὴς ῥοῦς. ὁ
νομαρπερίηται λέ. Οὐλέ τι φωνᾶσαι. οὐδὲ φωνῆ
σαι τι ἐδυνάμην, ὀυλ' ὅσον ἐν ὕπνῳ κυνζῶντι τὰ πέ
κνα φωνοῦντα πρὸς τὴν φίλην αὐτῶν μητέρα. ȣ κυ
ζᾶθι, ὡσὴ τῶν κυνῶν λέγεται κυεῖσω, ὅτε προσδο
χόμενοι ἤνι, φωνὴν τινὰ ἀπὸ χαρᾶσ ἀφιᾶσιν. ἐνταῦ
θα ȣ ὡσ τȣ βρεφῶν ὀυν ἴθησι μεταφορικῶς. ὁμοίως ȣ
φωνεῦντα ἀντὶ τȣ φωνοῦντα, κυεῖσω ἐπὶ τῶν ὀρνέων
λέγεται, καταχρηστικῶσ λὲ ἐπὶ ἡσύχȣ ȣ ἀσήμȣ
ὑλακῆσ τȣ κυνεȣ. Ἀλλὰ ἐπαγίω σαγῦσι καλὸν
χρόα. Αντὶ τȣ ἀφωνȣ τέρενα ὁμοία σαγῦσι, ὡσὰ πρ
θένοι κοσμοῦντι. σαγὺς δὲ ὅτι κοροκόσμιόν τι καλοῦ
σι ȣ ἀυȣ ȣ νύμφην, οἱ ȣ πλαγγονα, ὡς ἀττικοὶ ἀπὸ

τῶ πεπλάσθη ἐκ κηροῦ. Ἄλλως. Δαγὶς, κέσμῳ ἐ
γκαρδίοσ ὄζει γυναικῶν. Ὁ στέφανος περιστρίγγων τὴν
κεφαλὴν, ὁ πεπηγὼς ἐπ' αὐτήν. Καὶ μ' ἐπιλὼν ὡ
σ τρυφὴς. ὁ εἰσελὼν με ὁ σκληρὸς ὁ τῆς φιλίας ἀβέ
βαιος, τὰς ἀκτίνας τῶν ὀφθαλμῶν ἐρείσας, ἐκάθι
σεν τῆ τρυφερῆ. ἡ καθιζόμενος ἔφη. Ἡραμεσι
μάθα. ὄντας ὦ σιμάθα τρυφῶν προέλαβεσ εἰσ ἐ
σὸν ὅλον οἴκημα καλέσασα, ὅπου με πλεῖναι ἐκάλε
σας. δηλονότι ἀπὸ κοινοῦ, ὅσ) ἐγὼ πρῶην πλὲ ζέχων
προέλαβον ἐν φιλῖνον ἐν χαρίεντα, ἡνδον δ κἠγών.
ἦλθον δ' ἂν ἐγὼ νὴ ἐν λυκὴν ἔρωτα, ἦλθον φίλος ὢν,
ἢ μετὰ λύο ἄλλοι, ἢ μετὰ ζεῖσ. αὐτίκα ὦν τ' νο
κτὸς, ἤζουν κατὰ τὴν πτοῦσαν νύκτα. Μᾶλα μὴν ἐν
κόλπισιν. Μῆλα ἔχων ἐν κόλπισι τὰ ἐράσμια ἡ ἔρω
τος πιπλικά. λέζει δ' ἄρ ὅτι καθ' ὑπὸ ἀφοδίτησ δι δό
μενα ζῆ ἱπομένει μῆλα ἐκ διονύσου, οἷς στεφανοῦν
ται. ταῦτα ἢ εἰς ἔρωτα τὴν ἀπαλάντιωσ ἐκίνησεν ὥς
φησι φιλητᾶς. Ἰαὶ οἱ πρὶν κύπρισι ἐλοῖσα μῆλα διο
νύσοιο λῶκεν ἀπὸ κροτάφων. Ἄλλως. Μᾶλα μὴν ἐν
κόλπισιν. ἐν ζῆ κόλπῳ μὴν φυλάσσω μῆλα τ' δι
ονύσου. ἴσως ἀπὸ τόπου τινὸς ἀφιδρωμένου ζῆ διονύ
σου. Κρατὶ δ' ἔχων λεύκαν Ἡρακλέος. ὁ λυμπόνι
κος φησὶ δ' ἡν Ἡρακλέα κατελθόντα εἰσ ἅδου, ἐυρεῖν
πλὰ ζῆ ἀχέροντι φυομένην τὴν λεύκην, ὁ εἰς ἀνθρώ
πιν κομίσαι, ἣν Ὅμηρος ἀχερωΐδα καλεῖ, ὡς ἐν τῆ κε

φαλῆ ἔχων ȣν ȣ στέφανον ἀπὸ τȣ λευκȣ τȣ φυτȣ τȣ Η
ρακλέος, παντα χόθεν περιφλημμένον περιζώσεως
πορφυραῖȣ. ἐστεφανωμένȣ δέ φησι λευκῇ ἐλαιλυθῇ ὁ
δέλφις, ὅτι ἀθλητικός ἐστιν, ὡς ἡ Ηρακλῆȣς. οἱ γὰρ ἀ
θληταὶ κοῖ ρυ/τῳ ἐστεφανοῦντο ὡς ἱδρῶ. ἱδρὸν ἦν τȣ
Ηρακλέȣς τȣ πολλοὺς ἄθλους διειεγμόντȣς. ἐπεὶ αὐ
ȣν ἔλεγον ἀπὸ τȣ ἀχέȣντȣς ὅτι εἰς ἀνθρώπους κο
μίσαι. ¶ Ανθρός ἐστι τεχνικοῦ, ἡ ἀναιρεῖ τὰ ἐρωτικὰ,
ἐραθεῖσαν γυναῖκα μὴ παντελῶς ἀπȣστρέφεθαι. ἢ τὰ
ἀμφὶ τȣτων ἄγνοια, μῖσȣς ἀπεργάζεται μεῖα δȣδόναι ἢ
τȣ λόγȣ μᾶλλον ἐνίοτε χρὴ, καίπως ὑποφαίνειν αὐ
ȣν ἐρῶντα. ἐκ μὲν γὰρ τȣ παντελῶς ἀπȣστρέφεθαι, κα
τάλυσίς ἐστι τȣ ἔρωτος. ἐκ δὲ τȣ δοκεῖν πως ἀντιφιλεῖν
τȣ πτέχειν ἐλπίδα μίξεως ἡ ἔρωτα, αὔξησιν μᾶλ
λον τȣ πόθȣ. ριοῦν δή τινα τȣ ȣν δέλφιν δείκνυ
σιν ὁ ρητικὸς ἡμῖν λόγος. ¶ Καί μ' εἰ μέν. τȣ ἐὰν μὲν
ἐδέχεθέ με, ἢν ἂν αὐτȣ προσφιλέȣ. ἡ γὰρ εὐστροφος
ἡ εὐδδȣς πᾶσι τοῖς νέοις καλοῦμαι. ἀνεπαυό
μην ἐὰν τȣ μόνον ȣ καλόν σȣ σόμα ἐφίληφα. εἰ δὲ
ἄλλα χόστε ἀπωθεῖθε, τȣ ἡ θύρα ἠσφαλισμένη ἦν
τȣ μοχλῷ, τȣ κοινῶς λεγομένῳ, καρτερῷ, ἐκ παν
ȣσ ἡ τελέκεισ καθ' ὑμῶν, τȣ λαμπαδȣ ἦλθον.
ἤγȣν, κατὰ τȣ οἴκȣ ὑμῶν. ¶ Ερωσ δ' ἄρα τȣ λι
παράȣ. ὁ ἔρωσ γὰρ φλόγα ἀναπτει, καὶ πολὺ καυ
σικωτέραν τȣ πυρὸσ τȣ λιπαράȣ. ἤγȣν, τȣ ἐν

τῇ

τῇ λιπάρᾳ τῇ νήσῳ. καὶ πρὸθενον ἐκ θαλάμοιο. ⸬ πρὸθενον δ' ἐκ τ' σωματίων ἐφόβησιν. ἀντὶ τοῦ φυγεῖν ἐπρίσι. ⸬ κακαῖς μανίαις, ἤγουν κακῶς μαινομένην, ἢ νύμφην, ἤγουν γυναῖκα ἄνδρα ἔχουσαν, ἐκ τ' θαλάμου φυγεῖν ἐποίησεν, ἔτι θρμὴν λιτοῦσαν τὴν τ' ἀνδρὸς ἀυτῆ κοίτην. ὡς ὁ μέν. οὕτως ἐκεῖνος εἶπεν. ἐγὼ δὲ ἡ ταχεῖα εἰς ὃ πείθομαι τῇ χειρὸς αὐτ' ἀναμένη (ὃ γὰρ ὁι, ἀντὶ τ' αὐτ' λαμβάνετ) ἔκλινα αὐθὶν ἐπὶ τῇ μαλακῆς στρωμνῆσ. ⸬ ταχέως ἐμαλακίζετο. ἢ ἡσύχως ἐλεγόμθα μετὰ ἡδονῆσ. ⸬ Χ' ὡσ κάγοι. καὶ ὡσ ἂν σοι μὴ ἰδοῖ πολὺ πρατεινομένησ λόγοις λέγουσα ἐνοχλοίην ὦ φίλη σελήνη, ἐπεκαλέσθη τὰ μέγιστα. ἤγουν τὰ τ' μίξεως. ⸬ εἰς πόθον ἀλλήλων δηλονότι ἤλθομεν ἀμφότεροι. ἢ οὐδὲν οὔτε ἐκεῖνος ἐμοὶ ἐμέμφετο, ἤγουν ἕνεκα λέσε μέχρι ἐχθέσ. ὃ πλησίον ἦ, δηλ' τ' ἐχθὲς θέλει δηλοῦν. οὔτε ἐγὼ ἐκείνῳ ἐνεκάλεσα. ἀλλ' ἦλθεν εἰς ἐμὲ σήμερον, ἤτε τ' φιλίσας μήτηρ τ' ἐμῆς πέρνος, ἢ ἡ τ' μελιξοῦσ. ἐπὶ τ' αὐτ' ὁ νόμαρος τὰ δύο ἄρθρα. ἢ ἐν ἄλλοις οὕτω φέρεται πολλοῖς. Σάμβρον ἀνίκα πέρτε. σήμερον, ἡνίκα πρὸς ὃν οὐρανὸν ἔβεχον οἱ ἵπποι τ' ἅρμαρος δηλονότι τ' ἡλίου, φέρουσα ἀπὸ τ' ὠκεανοῦ τὴν ἡμέραν τὴν ῥοδόπηχυν. ἤγουν, τὴν λαμπράν, τὴν περπνήν. τοτέσι, κατὰ ὃν ὄρθρον. ἢ εἴπτέ μοι ἄλλα τε πολλά, ⸬ ὅτι ἄρα ὁ δέλφις ἔραται. ἀντὶ τ' ἐρᾶ, ἤγουν, ἔρωτι πιὸς κατέχετ.

ἡ εἶπε γυναικὸς πόδος ἔχει αὐξὴν, εἶπε δὲ ἀνδρὸς, οὐκ
ἔφη, ὥστε εἰδέναι ἐμὲ ἀξεκὲς, ἀντὶ τοῦ ἀξεκῶς, ἤγουν
φανερῶς. ρσοῦρν δὲ ἔφη, ὅπ ἀεὶ ἀντὶ τοῦ (μεχῶς ἀ
κραίπω ἔρωρς ἐπεχεῖπο. ἤγουν (μεχῶς ἔπινεν οἶν) ἔρω
ρς. οἶνος ὃ ὃν πινεί πς μεμνημένος τ ἐρωμένης, ἢ τ
ἐρωμένου. εἰεώθασι δὲ οἱ ἐρῶντες ὑπὲρ τῶν ἀγαπωμέ
νων πολείονας κυαθοις ἰωθ χεῖοθ. καὶ πλίμαχος. Ἐγ
χει, ἡ πᾶσιν εἶπε δηοκλέος, οὐδ' ἀχελῶος τοῦ ἱερῶν
ἀιδαίνεοθ κυαθων. καὶ ἐς τέλος. ἰωθ ῥῆμα πικῶς ἀν
τὶ τοῦ τελευταῖον, ὡχεο φεύγων. ἀντὶ τοῦ φεύγων ἀ
πῆλθε ἡ ἔφη στεφανοις κοσμεῖν αὐτὸν ὑπὸ ἐρωμένου
δηλονότι. ἤγουν χάειν αὐτ, ἐκεῖνα τὰ σώματα. πᾶ
τά μοι ἡ φίλη εἶπε, δὲ ἔστιν ἀληθὴς κατὰ πᾶν τ. ὀν
τως δὲ πρὸς ἐμὲ ἡ τὶς ἡ πεῖρακις τ ἡμέρας ἤρχεο. ἡ
εἰς ὃν οἶκον μου πρὸ πολαύκισ ἐτίθει τὴν σωείσα ὅλπαν.
ἴσως τὴν λύκυθον, τὴν ἔχουσαν δ' ἔλαιον, ὦ ἐχῶρ ἐν
ταῖς παλαίσραις. ἄλλως. ὅλπη κυρίως, ἡ λδρμα
τίνη λύκυθος. δ' ἧς ἔστιν ὀπήσαθαι δ' ἔλαιον. νῦν δὲ
σως, τὴν χαλκὴν φησὶ λύκυθον. δὴ δ' σωείσα φάναι
ἀντὶ κοεινθίας. τὰ δὲ κορίνθια χαλκώματα, δεαβε
βοήται. ἡ δ' οὐκ ἄλοπ. ἰδικῶς ἐπιπροῦσα φησί. ἄ
ρα οὐκ ἔχει τὶ ἄλλο περπνὸν, ἡ ἡμῶν ἐπιλέλησαι.
Νῦν μὲν ῥῖσ φίλοις καταθύσομαι. ῥῖσ φῆμάκοσ
τοῖσ εἰς θιλίαν κινοῦσι, καταχρηστεύσω. ἐὰν δὲ με
ἐπλυπήσῃ, νὰ τὰσ μοίρασ τὴν τοῦ ἄδου κρούσει πό

λιω.

λω. τυτέσιν, ἀποθανεῖται. τοῖ δ' ἐν κίσῃ. τοιαῦτα κακὰ φάρμακα φημὶ κατ' αὐτῶ φυλάσσειν ἐν κίσῃ, ἤγουν ἐν κυβωτίῳ. λέσσοινα. πρὸς τὴν σελήνην τοῦτ' λέγει. πρὰ τ' ἐμοῦ φίλα τ' ἀσυνείσ τοιαῦτα μαθοῦσα. ἀσύνετοι δὲ, ἔθνος πρὸς κόρ ἀκεβεσ εἰς μαγείαν, μεταξὺ ὂν τίγριδδσ Ω βοῦφαλτα. μέχρι δὲ ῥύτων τῶν πρὰ τῶν, σ ὀδανὰ πάλω ὀξέτεινε τὰ ὄεια. Ω ἀλλὰ τὺ μὲν, ἀλλὰ σὺ μὴν ὦ σεβασμία σελήνη χαίροῦσα πρὸς ὠκεανὸν ζέτω δ' ἅρμα. ἤγουν πρὸς δύσιν. δοκεῖ δὴ ἐπέχειν τὴν σελήνην ἐν τᾶσμα γείασ. ἐγὼ δὲ ὑπομνῶ δ' ἐν ἐμὸν πόνον, ὥσ τοῦ ἀνεδεξάμην αὐτόν. χαῖρε σελήνη λαμπρά. χαίρετε ἄλλοι ἀστέρες οὐκύκλοιο. δ' ἑξῆς, χαίρετε ἄλλοι ἀστέρες ἀκόλουθοι ἡ νυκτὸς ἡ οὐκύκλα, ἤγουν, ἡ μσόχ κατὰ τὴν ἄντυπα, ἀντὶ τ' κατὰ δ' ἅρμα αὐτῆ. ἀπὸ τοῦ ἔκκλοσ κατὰ τὸ πλεονασμὸν τοῦ ὑ, ἔυκκλοσ. ὁ χωρὶσ μὴν τοῦ, ἀσσύνεται, ὅτε δὲ προσλαβῇ αὐτ' φιλοῦται. Ω νυκτὸσ ὁ πόδι. ὅτι δ' ἐπὶ ἅρμα τῶ ὀχεῖται ἡ νύξ, εὐεπίθλης. Ω νὺξ ἱερὰ ὡς μακρὸν ἵππευμα λώκεις ἀστροειδέα νῶτα δὶ φεύγω. ἀστέρων δὲ, ὅτι ἐπιπνομένησ ἡ νυκτὸς, φαίνοντι οἱ ἀστέρες. πεῖκον δὲ δ' τὴν νύκτα ἐωθῆ ἅρματος ὀχεῖθῃ ἡ πρὰ γὴν ἀνιοχοῦσαν,